

הנבי מכוון

בזהלחת המזגן
להנעים לי את ישיבת ארץ ישראל,
כדי שאוכל לקיים מצוות חיבת הארץ,
וכדי שיחיו לא יצא מפי תרעומת כל שהוא
על ישיבת הארץ.

miezog avoir chaim

הנ"ר יצחק זילברשטיין מספר ("עלינו לשבח", בראשית, עמ' תל):
שפעם בא לבתו של תלמיד חכם וראה על המזון שלט מזרע ביוטר "מוננה דרבנן אמי ורבי
אסוי" ....

כוונתו הייתה לסיפור המובה בغمרא (כתובות קיב, ב), על הפסוק המלמד אותנו, שמצווה
לאהוב את ארץ ישראל:

"כי רצו עבדיך את אבנניה" - רב אמי ורב אסי ישבו בארץ ישראל, בעיר טבריה. בקץ ישבו
הם בבודק במקום מוצל, בהמשך היום כאשר המשח קפחה על ראשם והיה להם חם,
עbero הם לשבת בצל, וכאשר היה להם קר בחורף, היו מתישבים במקום חמים ונעים,
כל זה למה? - כדי להנעים לעצם את ישיבתם בארץ ישראל (ר"י מגש), ובכך שלא
יציאו לעז ח"ו על ישיבת ארץ ישראל (רש"י).

אותו תלמיד חכם הסביר לרבי זילברשטיין:

אני סובל מהחום השורר בארץנו בימי הקיץ, וקניתי את המזון במחשבה זו, שלא להוציא
לעז על הארץ הקדושה, لكن כתבתי על חזית המזון את הכתוב הנ"ל.

כאשר חם לנו בקץ ואני מפעילים את המזון, או כשקר לנו בחורף ואני לובשים מעיל, או
מדליקים תנור. כדי לנו לכון, שאנו עושים כן, כדי שהיא לנו טוב ונעים בארץ ישראל,
בקץ נקיים מצوها (מצוות הארץ כהלכה ז', ט"ז). ח"ו אם אומרם חם בא", הרי זה איסור
תורה של'Dibat הארץ'.

אם נדליק את המזון לשם מצואה זו, יתכן ויחזר לנו הקב"ה את הוצאות החשמל על
הפעלת המזון, כדעת הראשונים שהקב"ה מחזיר לאדם את ההוצאות הכספיות שהוציא
עבור כל המצוות.

הרב גנו (מחבר הספר שלחי דק"ט) מסגור, ששתוח את הדברים
לפני הגרא"ח קנייבסקי שליט"א, שאמר שהם אכן מסתברים.